

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Практика студентів Інституту людини спеціальності „Психологія” є невід’ємним складником навчального процесу й проводиться у відповідності до „Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів”, затвердженого наказом Міністерства освіти України від 8.04.93 № 93 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства освіти від 20.12.94 р. № 351(0351281-94), положення про проведення практики студентів у Київському університеті імені Б.Д. Грінченка, затвердженого наказом № __ від _____ 2008 р.

Практика студентів Інституту людини передбачена навчальними планами спеціальності „Психологія” освітньо-кваліфікаційних рівнів «бакалавр», «магістр». Складовими практичної підготовки студентів до професійної діяльності психолога є такі види практики з відривом від навчання:

- Навчальна практика (3 курс, 6 семестр, тривалість 4 тижні);
- Діагностично-аналітична практика (4 курс, 7 семестр, тривалість 4 тижні)
- Консультативно-корекційна практика (4 курс, 8 семестр, тривалість 6 тижнів)

Означені види практик є невід’ємними складниками цілісного процесу професійної підготовки майбутніх психологів освітньо-кваліфікаційного рівня „бакалавр”, з наступним навчанням за освітньо-кваліфікаційним рівнем „магістр” і проходженням відповідних видів практик:

- Практика – професійна за напрямом підготовки (ОКР „магістр”, 5 курс, 10 семестр, тривалість 5 тижнів);
- Науково-дослідна практика (ОКР „магістр”, 6 курс, 11 семестр, тривалість 4 тижні);
- Асистентська практика (ОКР „магістр”, 6 курс, 12 семестр, тривалість 7 тижнів).

Від курсу до курсу здійснюється поступове ускладнення практики студентів як за змістом, так і за характером діяльності.

Мета психологічної практики – формування у студентів психологічного світогляду як певного типу життєвої філософії; розуміння особистості як унікальної соціобіологічної полідетермінованої системи, що розвивається у просторі й часі, як індивідуальність; формування професійних умінь та особистісних якостей фахівця гуманістичної спрямованості і на їх основі оволодіння видами професійної діяльності на рівні, який відповідає освітньо-професійній програмі підготовки психолога.

Завдання психологічної практики:

- поглиблення і удосконалення теоретичних знань і встановлення зв’язку з практичною діяльністю;
- розвиток особистісних якостей, необхідних психологу в його професійній діяльності;
- формування професійних умінь і навичок: комунікативних,

організаційних, діагностичних, проектувальних, просвітницьких, прогностичних, аналітичних, рефлексивних і т.п.;

- знайомство з основними типами і видами закладів, в яких надається психологічна допомога різним категоріям населення: освітніми закладами, спеціальними профілактичними закладами (дитячі притулки і розподільники), соціальними службами, відділами у справах неповнолітніх, громадськими організаціями, центрами дозвілля і творчості дітей, закладами літнього відпочинку дітей і підлітками, лікарнями, реабілітаційними центрами;

- засвоєння сучасних психологічних технік і методів групової та індивідуальної роботи діагностичного, корекційного, консультативного, профілактичного, просвітницького та реабілітаційного характеру з різними категоріями клієнтів у дитячому, молодіжному та дорослому середовищі;

- створення умов для розвитку здібностей і самореалізації студента, для формування його індивідуального стилю діяльності;

- формування у студентів творчого та дослідницького підходів до професійної діяльності;

- розвиток навичок професійної рефлексії;

- розвитку професійної інтуїції.

Студенти спеціальності „Психологія”, спираючись на базові знання, уміння та навички, отримані у вищому навчальному закладі, повинні оволодіти майбутньою професією, виконуючи функції психолога безпосередньо у різних наукових, освітніх та лікувальних установах (навчальних закладах, позанавчальних установах різного напрямку, клініках соматичних і психічних захворювань, консультативних і реабілітаційних центрах, соціально-психологічних службах, центрах працевлаштування і вивчення громадської думки та інших сферах діяльності людини).